

ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vaptos”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Cri&Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vaptos” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și ratei inflației,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vaptos” și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 05 octombrie 2016,

c o n s t a t ă

La 03 mai 2016, SRL „Cri&Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vaptos” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și ratei inflației.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 22 aprilie 2013 a încheiat cu SRL „Vaptos” un contract de antrepriză fără număr pentru îndeplinirea lucrărilor de excavare și transportare a exvectorului.

Susține că, potrivit prevederilor contractuale pârâtul SRL „Vaptos” era obligat în decurs de două zile de la primirea înștiințării de la SRL „Cri&Com” să examineze și să recepționeze rezultatele lucrărilor, totodată conform pct. 2.2.2., corelativ cu pct. 3.3 din contract, pârâtul urma să efectueze achitarea lucrărilor recepționate timp de 10 zile bancare de la momentul primirii rezultatelor lucrărilor, respectiv după recepționarea și semnarea actelor.

Menționează SRL „Cri&Com” că în baza contractului încheiat a acordat pârâtului mai multe servicii, fapt confirmat prin procesele-verbale de recepție și facturile fiscale nr. LK0345632 din 25 aprilie 2013 în sumă de 15 520 lei, nr. JJ1420488 din 23 septembrie 2013 în sumă de 24 457,43 lei, nr. JJ1420489 din data de 25 noiembrie 2013 în sumă de 7261, 92 lei, nr. JJ1420491 din 25 martie 2014 în sumă de 10112,4

lei, nr. JJ1420496 din 30 mai 2014 în sumă de 12 356,64 lei și factura nr. JJ1420502 din 21 iulie 2014 în sumă de 39 637, 60 lei.

Afirmă că pârâtul și-a executat obligația de plată parțial, acumulând o datorie în sumă de 41 106,64 lei, compusă din restanța pentru factura nr. JJ1420496 din 30 mai 2014 în mărime de 1 469, 04 lei și factura nr. JJ1420502 din 21 iulie 2014 în sumă de 39 637,60 lei neachitată în întregime.

Indică reclamanta SRL „Cri&Com” că factura fiscală recepționată și semnată la 30 mai 2014, potrivit prevederilor contractuale urma să fie achitată în decurs de 10 zile, astfel SRL „Vaptos” se află în întârziere cu suma neachitată de 1469, 04 lei începând cu 10 iunie 2014, iar factura fiscală neachitată din 21 iulie 2014 în mărime de 39 637, 60 lei, se află în întârziere începând cu 01 august 2014, astfel SRL „Vaptos” urmează să achite o dobândă de întârziere în mărime de 15 863, 48 lei.

Consideră reclamanta că pentru neonorarea obligațiilor contractuale conform art. 584-585 Cod civil și în baza datelor Biroului de statistică, urmează să fie calculată și rata inflației, care constituie suma de 7 234, 77 lei.

Cere SRL „Cri&Com” încasarea din contul SRL „Vaptos” datoriei în sumă de 41 106,64 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 15 863, 48 lei, ratei inflației în sumă de 7234,77 lei și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din plata taxei de stat în mărime 1 926,15 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 6000 lei și cheltuieli de transport.

Pe parcursul examinării cauzei, SRL „Cri&Com” și-a concretizat cerințele, solicitând încasarea cheltuielilor de transport în sumă totală de 1278, 60 lei..

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 05 octombrie 2016, a fost admisă parțial acțiunea și s-a încasat din contul SRL „Vaptos” în beneficiul SRL „Cri&Com” datoria în sumă de 41 106,64 lei, dobânda de întârziere în sumă de 15 863, 48 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 4000 lei, cheltuielile pentru taxa de stat și cheltuielile pentru transport în sumă totală de 2838, 48 lei, iar în total suma de 63808, 60 lei. În rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, a fost respins apelul declarat de către SRL „Vaptos” și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 05 octombrie 2016.

Atât prima instanță cât și instanța de apel au stabilit prestarea corespunzătoare a lucrărilor de către reclamantul/intimat SRL „Cri&Com” și neonorarea deplină a obligației privind achitarea plăților de către pârâtul/apelant SRL „Vaptos”, considerând întemeiată admiterea integrală a pretențiilor privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, și admiterea parțială a pretenției privind compensarea cheltuielilor de judecată, iar cerințele privind încasarea de la pârât a ratei inflației au fost respinse ca fiind neîntemeiate, la caz prejudiciul invocat prin neexecutarea la timp a obligației de plată fiind reparat prin încasarea dobânzii de întârziere.

La 23 mai 2017, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, SRL „Vaptos” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 și hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 05 octombrie 2016 în partea ce ține de încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 15 863, 48 lei, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acestei pretenții.

În susținerea recursului SRL „Vaptos” a invocat că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume art. 617 alin. (4) Cod civil, astfel dobânda de întârziere pentru suma de 1469, 04 lei este eronat calculată începând cu 10 iunie 2014, iar pentru suma de 41106, 64 lei începând cu 31 iulie 2014, întrucât ultimele servicii au fost prestate la 21 iulie 2014, respectiv intimatul nu a respectat termenul de 30 zile de la scadență și de la intrarea notei de plată.

La 19 octombrie 2017, în adresa intimatului SRL „Cris & Com” a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Vaptos” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul SRL „Cris & Com” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Vaptos” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Vaptos” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului SRL „Vaptos” precum că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume prevederile art. 617 alin. (4) Cod civil potrivit cărora, debitorul este în întârziere dacă nu execută obligația în termen de 30 zile de la scadență și de la intrarea unei note de plată sau unei alte invitații de plată similare, astfel calculând eronat dobânda de întârziere pentru suma de 1469, 04 lei începând cu 10 iunie 2014, iar pentru suma de 41 106, 64 lei de la 31 iulie 2014, deoarece prevederile legale enunțate de recurent nu sunt aplicabile speței în cauză.

Potrivit art. 617 alin. (2) lit. b) Cod civil, nu este necesară o somație în cazul în care înaintea executării obligației trebuie să aibă loc un eveniment, iar perioada pentru executarea obligației este stabilită astfel încât poate fi calculată calendaristic de la producerea evenimentului, iar potrivit pct. 3.3 din contractul de antrepriză se stabilește expres că, clientul, după semnarea și recepționarea actelor este obligat în decurs de 10 zile după semnare să achite costul lucrărilor efectuate.

Astfel, reieșind din prevederile legale supra citate, intimatul a fost pus în întârziere după zece zile de la prima neexecutare a obligațiilor contractuale - 30 mai 2014, respectiv la 10 iunie 2014 și pentru întârzierea de achitare conform ultimei facturi date din 21 iulie 2014 – la 31 iulie 2014.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Vaptos” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vaptos” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton